

γκλιούμι τό, ἐνιαχ. γκλιούμ' "Ηπ. (Ζαγόρ.)

'Εκ τοῦ παλαιοῦ Σλαβ. *g l u m u*. Πβ. Βουλγ. *g l u m a* καὶ Ρουμ. *g l u m ā*.

'Ιδιοτροπία, χαρακτήρ, τρέλλα ἔνθ' ἀν.: Νὰ σὶ πιάρ' τού γκλιούμ' νὰ φέγης "Ηπ. (Ζαγόρ.)

γκλοβίτσα, ḥ, "Ηπ. (Αργυρόν.) γλομπίτσα" Ηπ. (Δερβίτσ.)

'Αγνώστου ἑτύμου.

Δοχεῖον μέσα εἰς τὸ ὄποιον πήζουν τὸ τυρί ἔνθ' ἀν.: *Πλῦνε τὴ γλομπίτσα νὰ πῆσωμε τὸ τυρὶ* "Ηπ. (Δερβίτσ.)

γκλόμπα ḥ, "Ηπ. (Βίτσ. Χιμάρ. κ.ά.) γλόμπα" Ηπ. (Ζαγόρ. Τσαμχντ. κ.ά.) Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνουρ. Μεσσην.) γλόβα Πελοπν. (Μάν.) κλόπα Λεξ. Βάιγ.

'Εκ τοῦ Σλαβ. *g l o b a* = πρόστιμον, ζημία. Βλ. G. Meyer, Neogr. Stud. 2, 23 καὶ E. Berneker, Slav. Etymol. Wörterb., εἰς τὴν λ. *g l o b a*. 'Ο τύπ. κλόπα καὶ εἰς Σομ.

Α) Κυριολ. 1) Ζημία, πρόστιμον διὰ γενομένην ζημίαν "Ηπ. (Τσαμχντ. Χιμάρ. κ.ά.): 'Ο μπεξῆς ἔχει τυχερὰ ἀπὸ γκλόμπες (μπεξῆς = ἀγροφύλαξ) Χιμάρ. Συνών. πρόστιμο, τζερέμες. 2) 'Αφανισμός, καταστροφὴ "Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Πελοπν. (Μεσσην.): 'Η γλόμπα θὰ τὸν πάρῃ (θὰ καταστραφῇ) Μεσσην. Αὐτὸ τό σ' τῷ εἶναι γλόμπα (= κατεστραμμένον) Ζαγόρ. 3) 'Ακάθαρτος, ἀκαθαρσία "Ηπ. (Βίτσ.): *Tí κατάν' σις ἔτσ'*, γκλόμπα;

Β) Μεταφ., ἀναξία γυνὴ "Ηπ. (Ζαγόρ. Χιμάρ.) Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνουρ.): Νιὰ γλόμπα λέμε μίνια ποὺ δὲν εἶναι αξια Βούρβουρ. Σοῦ 'νι μιὰ γλόμπ' αὐτὴ Ζαγόρ. *Eίναι μιὰ γλόμπα ποὺ δὲν κάνει γιὰ τὸ τέλοτα Κυνουρ.* Δὲν ἔπαιρε ἕνα κορίτσι ποὺ νὰ ξέρῃ πῶς ἔχει νοικουνδά, πάρι πή' ε καὶ πήρε γιὰ γλόμπα, ἐπειδῆς ἔχει πέντε δεκάρες (πάρι = παρά, ἀλλά) αὐτόθ.

'Η λ. καὶ ώς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκλόμπα Θεσσ. (Μελιβ.) Μακεδ. (Νάουσ.)

γκλομπάρης ḥ, "Ηπ. (Παλάσ.) Πληθ. γκλομπαραῖος" Ηπ. (Παλάσ.)

'Εκ τοῦ ούσ. γκλόμπα.

'Επόπτης ἀγροφυλάκων, ἀγρονόμος: *Πέρασαν οἱ γκλομπαραῖοι*.

γκλομπεύω "Ηπ. (Χιμάρ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ ούσ. γκλόμπα.

Λαμβάνω τὸ δι' ἀγροζημίαν ἐπιβληθὲν πρόστιμον: *Τὸν ἐγκλόμπεψε* (ἐλαβε παρ' αὐτοῦ χρήματα, διότι συνέλαβεν τὰ ζῷα του εἰς ἀγροζημίαν).

γκλοξιάζω ἐνιαχ. γκλουξιάζον Μακεδ. (Θεσσαλον.)

'Εκ τοῦ ούσ. γκλόξος.

'Έχω λόξυγγα ἔνθ' ἀν.

γκλόξος ḥ, ἐνιαχ. γκλόξους Μακεδ. (Θεσσαλον.) γκλόξα ḥ, Μακεδ. (Νιγρίτ.)

Λέξις πεποιημένη.

Λόξυγγας, τὸ διπ. βλ., ἔνθ' ἀν. Συνών. γκλότσικας, κλικιαβίτσα, λυγκιόδ, λόξιγγας.

γκλότσικας ḥ, Μακεδ. ('Αδριαν. Σέρρ.) κλούτσικας Λέσβ. (Πολυχνῖτ.) γκλίτσικας Μακεδ. ('Αλιστρ.)

Λέξις πεποιημένη.

Γκλόξος, τὸ διπ. βλ., ἔνθ' ἀν.

γκλόρια ḥ, πολλαχ. γλόρια Νάξ. ὁγλόρια Νάξ. γλόρια Ζάκ. Σῦρ. ὁγλόρια Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ 'Ιταλ. *g l o r i a* = δόξα.

1) 'Η κατὰ τὴν πρωίαν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἀκολουθία τῆς «πρώτης Ἀναστάσεως», ἡ ὄποις ἐτελεῖτο ἐπὶ 'Ενετοκρατίας εἰς τὸν τότε καθολικὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου τῆς Ζακύνθου, κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους χρόνους εἰς τὸν δρθόδοξον μητροπολιτικὸν ναὸν (ἀπὸ τὸ ψαλλόμενον εἰς τοὺς καθολικοὺς ναοὺς *agloria in excelsis deo...*) Ζάκ. Συνών. κομμάτι. **2)** Μεταφ., ωραιότης, τέρψις Νάξ. ('Απύρανθ.) Σῦρ. : "Ωχ, δμορφοστολισμένο πού 'dò σπίτι σας! μιὰν ὁγλόρια είναι!" Απύρανθ. "Ω, μάτι μὴ δόνε πιάση, ἔξυπνος πού 'ναι, μιὰν ὁγλόρια! αὐτόθ. "Ω μάθια μον, καὶ δὲν εἶναι μιὰν ὁγλόρια τὰ ὅσα λέει; αὐτόθ. Δὲν είσαι, μάθια μον, μιὰν ὁγλόρια, μόνον 'σαι δυὸς-τρεῖς ὁγλόριες (εἰρων.) αὐτόθ. Θὰ περάσωμε μιὰ γλόρια (= πολὺ εὐχάριστα) Σῦρ. Συνών. φρ. μιὰ καρό.

γκόργκας ḥ, Πελοπν. (Γεράκ. Κορινθ.) κ.ά.—Λ. Τανάγρ., Σπογγαλ., 41 γόργας Κύθηρ. γόργονς "Ηπ. (Ιωάνν.) γκόρκος Στερελλ. (Μαλεσ.)

'Εκ τοῦ 'Αλβαν. *g o g a* (παρωνύμ. Βλάχος ḥ Σλάβος δρθόδοξος). Πβ. καὶ Ρουμαν. *g o g ḥ* *g o g o m a n* (=ἀνόητος). Εἰς τὴν Κουτσοβλ. *Gogax* (= Γεώργιος).

Δύσνους ἔνθ' ἀν.: *Eίναι γκόργκας*, δὲν καταλαβαίνει τί τοῦ γίνεται Πελοπν. (Κορινθ.) *Bρέ* γόργα, δὲ *baίρονται* χαβάρι; Κύθηρ. Γκόργκας ἐγενήθης καὶ γκόργκας θὰ πεθάνῃς Α. Τανάγρ. ἔνθ' ἀν. Συνών. βλ. εἰς λ. γκλάβας.

'Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκόργκας καὶ ώς παρωνύμ. καὶ ἐπών. πολλαχ.

γκογκόβι τό, Σῦρ. Βιθυν. (Νικομήδ.) κοκόβ' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

'Εκ τοῦ 'Αρμεν. *g o g o v* = δρχεις. 'Η λ. αὐτὴ σχετίζεται μετὰ τῆς Ελλην. κόκκος.

1) "Ορχις ἔνθ' ἀν.: Αὐτός, δέ, εἶναι μάστορας μὲ γκογκόβια Σῦρ. Συνών. ἀγγειά (βλ. ἀγγειός 6), ἀμάλαγα (βλ. ἀμάλαχτος 2γ.), ἀμαρτωλά (βλ. ἀμαρτωλός B2), ἀμελέτητα (βλ. ἀμελέτητος 110), ἀμιλητα (βλ. ἀμιλητος B5), ἀρχίδια (βλ. ἀρχίδια 1), ἀρχοντικά (βλ. ἀρχοντικός B4), ἀρχοντικάδις (βλ. ἀρχοντικάς B2), ἀσβάχια, ἀχαμνά (βλ. ἀχαμνός Γ2β), γείτονας, γιορντανούλια (βλ. γιορντανούλια), διδύμια, κάκκαλα, καμπανέλια, κατσάκια, κατσαμπάνια, κλαμπατσίμπαλα, κογκόνια, λιόκια, παπάρια, τρυνφερά (βλ. τρυνφερός), τρυνφερούλια (βλ. τρυνφερούλης).

2) Κάρυον τοῦ ὄποιον ἔχει ἀφαιρεθῆ τὸ ἐξωτερικὸν πράσινον περίβλημα Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.).

γκόργκλαβος ἐπίθ. Α. Ρουμελ. (Καρ.) Θράκ. ('Αδριανόπ.)

